

POROČILO

POHODNIŠKI IZLET – SLEMENOVA ŠPICA

Kam: Slemenova špica nad Vršičem, Julijske Alpe.

Kdaj: ponedeljek, 31. 10. 2011; odhod ob 8.00 h , prihod ob 17.00 h

Udeleženci: Katarina Prelovšek, Mirjam Černe Prelovšek, Mitja Prelovšek, Janja Prelovšek, Darja, Boštjan Briški, Uroš Golob, Staša Lepen, Kristina Lepen

Praznični ponedeljek smo člani ŠRD Kosca izkoristili za nov pohodniški podvig. Od meseca maja naprej poteka v okviru društva pohodniška akcija z naslovom *Pod pod noge s Koscem*, s katero želimo spodbuditi zanimanje za pohodništvo med vsemi generacijami. V okviru akcije naj bi v naslednjih dveh letih usvojili 20 v naprej določenih vrhov v Sloveniji. Tokrat smo se podali na Slemenovo špico v Julijskih Alpah.

Zbudili smo se v turobno in megleno jutro in se na pot proti Gorenjski podali z dvema avtomobiloma ob 8.00 iz Škofljice. Prvi sončni žarki so nas pozdravili na avtocesti kmalu po odcepu za Kranj. Veseli, da bomo dan preživeli v lepem vremenu, smo na Vršič prispeli po eni uri in pol vožnje. Tu se nam je pridružila še ena pohodnica. S parkirišča na Vršiču smo se usmerili na pot, ki vodi na Mojstrovko in Sleme. Po krajšem vzponu nas je pot pripeljala do večje skale, na kateri smo opazili napis Mojstrovka levo. Nadaljevali smo desno v smeri Slemenove špice. Tudi dobro ogreli smo se in nekateri so pot nadaljevali kar v kratkih rokavih, saj so bile zaradi sonca temperature kar visoke za mesec oktober. Na prevalu Vratca (1807 m) nas je nekoliko presenetil sneg, ki pa je bil suh in dobro uhojen.

S hojo smo nadaljevali po desni poti in po nekaj minutah rahlega spusta se nam je odprl pogled na jesensko obarvano dolino Tamar. Do jezerc na Slemenu smo hodili večinoma po senci, a pot je bila nezahtevna. Slikovit pogled na Jalovec, sneg in oranžno-rumeno-rjave barve dreves so nas za nekaj časa zaustavili bo jezercih, da smo vse skupaj ujeli v objektiv. Vrh Slemenove špice smo dosegli v nekaj minutah nadaljnje hoje.

Lepo vreme, nezahtevna pot in jesensko obarvani pogledi so na vrh privabili veliko število pohodnikov, od najmlajših do starejših. Tudi nam je pot s svojo dobro voljo in željo po odkrivanju sveta okoli sebe popestrila 14-mesečna udeleženka. Na pobočju Špice smo čas prav tako izkoristili za obeležje različnih motivov s fotoaparati, nedotaknjena pa nista ostala niti sneg in led☺.

Do parkirišča na Vršiču smo se vrnili po isti poti, za katero pa smo rabili v to smer le eno uro. Zaradi snega, ki je bil ponekod tudi poledenel, in blata, je pot zahtevala nekaj več zbranosti pri hoji, a je v dobri družbi neverjetno hitro minila. Na poti domov smo se ustavili še v Gozdu Martuljku in si moči obnovili v gostilni Pri Jožici. Pohod ni bil naporen, zaradi jesenskih barv, sonca in snega in lepih razgledov, pa bi že skoraj težko našli lepšo »praznično« turo za ta čas.

ZAPISAL: Kristina Lepen

FOTO: Boštjan Briški

OKTOBER 2011